

جناب آقای دکتر حسن روحانی
رئیس جمهور محترم جمهوری اسلامی ایران

با اهدای سلام

اخيراً در بند «ج» ماده ۱۰ پيش‌نويس لا يحه اصلاح قانون نحوه بهره‌برداری از آپارتمان در هيأت دولت با موضوع الزام استفاده وکلا، پزشکان، سردفترداران اسناد رسمي و ازدواج و طلاق و... از دفاتر اداري مطمح نظر و رسيدگی می‌باشد. ليكن، پيش‌نويس مذكور به جهت و دلائل ذيل خلاف مصالح اجتماعي‌امنيتي، اقتصادي و مغایر با اصول حقوقی و اهداف مقنن می‌باشد:

الف) مخالفت با مصالح اجتماعي‌امنيتي:

۱. ممنوعيت استفاده شاغلين حرفه‌های موضوع پيش‌نويس لا يحه اصلاح قانون نحوه بهره‌برداری از آپارتمان از واحدهای مسکونی به دليل هزينه نسبتاً زياد تغيير کاربری از مسکونی به اداري و يتحمل عدم موافقت مالکان به تغيير کاربری، سبب توليد اختلاف ميان شاغلان حرفه‌های فوق با مالكين املاک مسکونی و نهايتأ بيکاري طيف وسيعي از آن‌ها، که جملگي افراد داراي تحصيلات عاليه هستند، می‌شود. حتى در فرض موافقت مالکان به تغيير کاربری نيز، مابه تفاوت تغيير مذكور از مالکان به شاغلين حرفه‌های فوق تحميل می‌شود. مالاً اشخاص مذكور نيز جهت جبران افزایش هزينه‌های فوق، که مستقيماً معلوم هزينه‌های تغيير کاربری است، مبادرت به افزایش هزينه‌های خدمات خود و انتقال آن به مراجعان خود می‌نمایند که اين امر في نفسه سبب نارضائي عمومي در سطح جامعه خواهد شد؛

۲. تصویب پیش‌نویس فوق‌الашعار علماً سبب طرح اختلافات فراوان میان آن دسته از صاحبان حرفه‌های موضوع پیش‌نویس، که مالک اماکن مسکونی هستند، با دیگر مالکان آپارتمان‌های مسکونی در حوزه تغییر کاربری به جهت ضرورت تغییر کاربری تمام واحدهای مسکونی آپارتمان‌های فوق به واحدهای اداری و عدم رضایت آن‌ها به انجام چنین امری می‌شود؛

۳. در صورت تصویب پیش‌نویس پیش‌گفته و متعاقباً مخالفت اشخاص موضوع آن، پرونده‌های متعدد قضایی میان ایشان و شهرداری‌ها در کمیسیون ماده ۱۰۰ و دیوان عدالت اداری مطرح خواهد شد که این امر به هرجومنج و افزایش ورودی پرونده‌های مراجع قضایی خواهد انجامید.

ب) مخالفت با مصالح اقتصادی

۱. با عنایت به کمبود واحدهای اداری جهت بهره‌برداری و استفاده شاغلان حرفه‌های موضوع پیش‌نویس، در صورت تصویب پیش‌نویس مذکور، علماً تورمی سراسام‌آور در زمینه تملک و یا اجاره واحدهای اداری در سطح کشور ایجاد خواهد شد؛

۲. به موازات افزایش قیمت یا اجاره‌بهای واحدهای اداری، گذشته از خروج طیف گسترده‌ای از شاغلان حرفه‌های موضوع پیش‌نویس از حوزه ارائه خدمات، بهای خدمات ارائه‌شده توسط شاغلینی که در حوزه ارائه خدمات باقی مانده‌اند بهشت افزایش خواهد یافت، امری که سبب محرومیت اقشار کم‌درآمد جامعه از خدمات شاغلین حرفه‌های موضوع پیش‌نویس و نهایتاً گسترش نارضایتی‌های عمومی در سطح جامعه خواهد شد.

ج) مغایرت با اصول قانونی و اهداف مقنن

۱. با گذشت ده‌ها سال از تصویب تبصره بند ۲۴ ماده ۵۵ قانون شهرداری مبنی تجویز استفاده وکلا، پزشکان، سردفترداران اسناد رسمی و ازدواج و طلاق از واحدهای مسکونی تحت تملک آن‌ها

تا به امروز یک نوع حق مکتبه برای نامبردگان ایجاد شده است که هرگونه تغییر در حق مذکور میسور نخواهد بود مگر بارضایت آنها. علت وضع مقررة فوق الذکر در قانون شهرداری نیز مشخصاً ماهیت خاص مشاغل فوق و اتکای شاغلان حرفه‌های مذکور بر اعتبار و شهرت علمی خود است نه اعتبار محل فعالیت آنها؛ امری که بارها توسط عالی‌ترین مراجع قضایی و اداری کشور مورد تأکید واقع شده است که از آن جمله می‌توان به رأی شماره ۶۰۷ دیوان عالی کشور و آرای دیوان عدالت اداری به شماره‌های ۷۴۷-۷۴۸ و ۴۸۹-۹۰ اشاره کرد که جملگی بر عدم لزوم شمول احکام تجاری بر دفاتر شاغلان موضوع پیش‌نویس تأکید می‌ورزند؛

۲. عنوان کاربری اداری به آن دسته از واحدها اطلاق می‌گردد که مربوط به شخص حقوقی و انجام کار سازمانی و جمعی باشند. این در حالی است که شاغلان موضوع پیش‌نویس اساساً نه به صورت جمعی بلکه به صورت فردی و نهایتاً استفاده از یک منشی امور خویش را تمشیت می‌نمایند.

۳. خروج موضوعی شاغلان موضوع پیش‌نویس از قانون نظام صنفی کشور مصوب ۱۳۵۹/۰۴/۱۳ شورای انقلاب به جهت داشتن قانون خاص: تبصرة (اصلاحی ۱۳۹۲/۰۶/۱۲) ماده ۲ قانون نظام صنفی کشور صراحتاً اشعار می‌دارد: «صنوفی که قانون خاص دارند از شمول این قانون مستثنای می‌باشند. قانون خاص قانونی است که بر اساس آن نحوه صدور مجوز فعالیت، تنظیم و تنسيق امور واحدهای ذیربسط، نظارت، بازرگانی رسیدگی به تخلفات افراد و

واحدهای تحت پوشش آن به صراحة در متن قانون مربوطه معین می‌شود.» تمامی شاغلان موضوع پیش‌نویس تحت قانون خاص خود فعالیت می‌نمایند و این موضوع فی المثل اساس و مأخذ صدور رأی وحدت رویه شماره ۶۰۷ دیوان عالی کشور در باب غیر تجاری تلقی نمودن دفاتر وکلای دادگستری می‌باشد. از طرف دیگر هیچ‌یک از مشاغل موضوع پیش‌نویس در دایرۀ موارد دهگانۀ فعالیت تجاری موضوع ماده ۲ قانون تجارت قرار نمی‌گیرند؛

۴. واحدهای اداری از لحاظ سازه و فضای فعالیت تابع مقررات و الزاماتی خاص متفاوت از واحدهای مسکونی می‌باشند که این امر سبب می‌گرد در عمل تغییر کاربری امکان‌پذیر نباشد، مگر

در ازای دریافت وجهی گزاف توسط شهرداری‌ها از شاغلان موضوع پیش‌نویس که این امر مفسدۀ‌های اقتصادی فراوانی را به دنبال خواهد داشت؛

۵. مقتن در طی دهه‌های گذشته هرگز نگاه تجاری به مشاغل موضوع پیش‌نویس نامبرده نداشته است. علت این امر هم انتکای شاغلان موضوع پیش‌نویس به مهارت و دانش شخصی خود و نیز مشکلات و مصائب اجتماعی، امنیتی و اقتصادی فوق‌الذکر در پی تجاری قلمداد کردن حرفه‌های موضوع پیش‌نویس و ایجاد تضییقات و محدودیت‌هایی از نوع مندرج در پیش‌نویس معترض‌عنہ در مسیر فعالیت آن‌ها می‌باشد.

ذیلاً نظر رئیس‌جمهور محترم به شمار اعضای برخی از اصناف موضوع بند چ ماده ۱۰ لایحه اصلاح قانون تحوۀ بهره‌برداری از آپارتمان جلب می‌شود:

- سازمان نظام پزشکی: بیش از ۳۰۰ هزار عضو
- سازمان نظام مهندسی: بیش از ۶۰۰ هزار عضو
- وکلای دادگستری و اعضای مرکز امور مشاوران قوه قضائیه: بیش از ۷۰ هزار عضو
- کانون سردفتران و دفتریاران: بیش از ۷۵۰۰ دفتر که در هر دفتر ۴ الی ۶ نفر مشغول کار هستند
- کانون سردفتران ازدواج و طلاق: بیش از ۳۶۰۰ دفتر که در هر دفتر حداقل دو عضو مشغول کارند
- کانون کارشناسان رسمی دادگستری و اعضای مرکز امور کارشناسان قوه قضائیه: بیش از ۴۱ هزار عضو
- کانون دفاتر خدمات الکترونیک قضائی: بیش از ۱۱۰۰ دفتر که حدوداً در هر دفتر ۵ نفر مشغول کار هستند
- رئیس کانون دفاتر پیشخوان خدمات دولت: بیش از ۴۰ هزار کارمند

با عنایت به موارد معنونه و تبعات اجتماعی، امنیتی، اقتصادی و حقوقی‌ای که تهیه طرح‌هایی این‌چنینی می‌توانند در سطح جامعه ایجاد کند، از حضرت‌عالی خارج کردن بند «ج» ماده ۱۰ پیش‌نویس پیش‌گفته از دستور کار هیأت دولت را استدعا داریم.

